

En remontant aussi haut que possible dans le passé, on trouve en Gaule deux classes de populations, les populations Ibériennes, et les populations celtiques.

Les Ibères semblent avoir formé le bataillon d'avant-garde dans cette vaste armée de nations émigrées d'Orient en Occident qu'un mouvement immense apporta dans les Gaules. Les Ibères se trouvent à l'ouest de toutes les autres races. De plus, c'est une particularité de leur langue, que le mot *étranger* veuille dire ce qui est par derrière. Si les étrangers étaient derrière le peuple Ibérien, c'est qu'il marchait le premier. — Кату ся възкачѣме до най-высокъ тѣ възможнѣ отдалность на прошедше то, нахождаме въ Голийн двѣ народонаселенныя Иберийцы тѣ и Келты тѣ.

Вижда ся чи Иберийци тѣ сѣ съставѣли полка на прѣдстражие то того голѣмаго войнства на приселившы тѣ ся народы отъ Вѣстокъ на Западъ коихъ нѣкое си велико движение доведи въ Голийн. Иберийци тѣ ся нахождали най камъ Западъ отъ сичкы тѣ другы племена. Притомъ, по однѣ особность ѣзыка имъ рѣчь та *étranger* (страненъ) значи онова кое е отзадѣ. Ако странни тѣ сѣ были отзадѣ (подирѣ) отъ Иберийскаго народа, то е зашто той е вѣрвѣлъ напредѣ.

Забѣлѣшка. Кату разгѣдаме рѣчь тѣ *étranger* видѣме чи тѣа има нѣкакво си сходство съ нашѣ тѣ рѣчь страненъ, от-стрѣненъ отъ насъ, т. е. на стрѣны; а съ сѣрбскѣ тѣ рѣчь уз-страгъ, узадѣ, съзвучи нѣкакъ си и вижда ся кату една и сѣшта рѣчь прѣтрѣвшѣ измѣненѣ въ ряда на буквы тѣ.

учени тѣ казвѣтъ чи les *Ligures*=Лигури тѣ были се Иберийци, а рѣчь та *Li-gorach*=ли-горакъ или *Li-gura*, тѣлкувѣтъ *montagnard*=горецъ, горакъ, въ коѣ е видна рѣчь та *гура*!

Учени тѣ казвѣтъ за едно племя чи сѣ звало *Morins*—*Morians*, приморци, qui habitaient la côte de detroit de Bretagne=кои то обитавали край-брѣжие то на Бретанскыи проливъ!

Tarbelles=Тѣрбели (*Τριβαλλοι* въ Тракиѣ) живѣли на близо съ Воѣ=Бои тѣ!

Bellovakes=*Бѣловачи*, были смѣсени съ Белгы тѣ!

Тѣя имена нѣштѣтъ никакво си тѣлкуванѣ на бѣлгарскы.

Bren, Brenin, roi: en latin *Brennus*. Les Romains prirent ce nom de dignité pour le nom propre de chef gaulois, —*Бранъ, Браненъ*, царь; на латинскы *Brennos*. Римляни тѣ зѣли това имя достоинства (чина) за собствено то имя Галатскаго начѣлника—казва ученый *Тиери*.